

ло, когда оубо помыслили бы ѿ вѣдущихъ и вѣчныхъ блаженствахъ;

Тѣмже прилично сему мудрѣи мужи написаша сицевыя стѣхи:

Израднѣи Божїи прѣмысли въ людехъ вывѣдетъ,

ѿ нечистотъ тѣхъ къ трѣдѣ ниществомъ привлекаетъ.

Въ скѣдости художествъ вси, и дѣла навывѣаютъ,

продавше на пѣнази, нѣжды исполняютъ.

Видѣвше же краткую свою жизнь печали и трѣдѣ къ вѣчному и всерадостному оупокоенію въ прекраснѣи горнѣи Иерусалимѣ понѣдимса: не имамы бо здѣ пребывающаго града и безсмертнаго отечества, но градѣщаго възыскѣмъ (Евр. гл. 15).

Который градъ во шкровенїи Апостолъ и наперстникъ Исусовъ, Евангелїстъ Іоаннъ видѣ, ѿкоже глаголетъ сице: "Азъ Іоаннъ видѣхъ градъ свѣтѣи, Иерусалимъ новъ сходящъ ѿ Бога съ небесѣ, пригособанъ и оукрашенъ ѿкъ невѣста мужъ своемъ. Возданїе егѡ стѣны ѿ злата чїста и камена многоцѣнна, и оулицы златыя ѿкъ стекло пресвѣтло, и слышахъ гласъ вѣлїи съ небесѣ глаголющъ: се скїнїа Божїа съ человекѣи, и вселїтса съ ними, и тїи людїе егѡ вѣдутъ, и самъ Богъ съ ними вѣдетъ Богъ ихъ! И шїметъ Богъ всѣкъ слезѣ ѿ очїю ихъ, и смѣрти не вѣдетъ котѡму, ни плача, ни болѣзни. И градъ той не трѣветъ солнца и лунѣи, да свѣтитъ въ немъ: слава бо Божїа просвѣтї егѡ, и свѣтїльникъ егѡ "Агнецъ Исусъ Хрїстѡсъ (Апок. гл. 21).

Въ сей градъ спѣшитса, въ сей градъ подвижатса и трѣждатса въ дѣлахъ добрыхъ подобаетъ всѣкой оумнословѣной душѣ. Вѣлїи же страхъ и трѣпетъ тѣмъ постигнетъ, которые въ тѣи градъ свѣтѣи небеснѣи не вѣдутъ.